

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME.

LANDSVERORDENING van 3 April 1954 ter
koming en bestrijding van dierziekten.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

na overweging genomen hebbende, dat het noodzakelijk is
de verordening van 4 Februari 1910 (G. B. No. 20) tot regeling
van de veeartsenijkundige politie, welke voor bestrijding van
dierziekten volgens moderne wetenschappelijke methoden on-
doende grondslag biedt, door een nieuwe regeling te vervan-

de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg den
Raad van Ministers, vastgesteld onderstaande landsverordening:

§ 1. Algemene bepalingen.

Artikel 1.

In deze landsverordening of de te harer uitvoering geno-
men besluiten wordt verstaan onder:
"Landsminister", de Landsminister van het Departement
van Veeteelt; "Directeur", de Directeur van het Departement
van Veeteelt.

Artikel 2.

In deze landsverordening of de te harer uitvoering genomen
besluiten wordt verder verstaan onder:
"Dier", alle dieren van welke soort dan ook, inbegrepen

rundvee, paarden, ezels, muil dieren, muilezels, varkens, schape, geiten, honden, katten, vogels, pluimvee, reptielen en insecten.

„Vogels”, alle vogels, uitgezonderd pluimvee;

„Pluimvee”, tamme hoenders, kippen, kalkoenen, ganzen en eenden en duiven;

„Rundvee”, stieren, koeien, ossen, vaarzen en kalveren

„Karkas”, het karkas van ieder dier, inbegrepen elk deel van het karkas of het vlees, de beenderen, de huid, het vel, de hoornen, klauwen, afval of enig ander deel van een dier;

„Ziekte”, de bij landsbesluit te noemen dierziekten;

„Ziek”, aangetast door een ziekte;

„Verdacht”, verdacht door een ziekte aangetast te zijn;

„Besmette plaats”, de plaats als zodanig verklaard onder artikel 5 van deze landsverordening;

„Besmette streek”, de streek als zodanig verklaard onder artikel 6 van deze landsverordening;

„Plaats van invoer”, de plaats waar dieren in Suriname worden ingevoerd ingevolge artikel 12 van deze landsverordening;

„Voeder”, gras, hooi, of enige andere substantie, gewoonlijk gebruikt als voedsel voor dieren;

„Strooisel”, stro, of enig ander materiaal, gewoonlijk gebruikt als ligging voor dieren of bij verzorging van dieren.

Artikel 3.

De Dienst van de Veeteelt wordt in opdracht van de Directeur uitgeoefend door het Hoofd van de Dienst van de Veeteelt en door de onder deze ressorterende controleurs, respectievelijk door de districtsgeneesheren voor zover zij daarvoor opdracht hebben bekomen.

§ 2. Voorkoming en bestrijding van ziekten.

Artikel 4.

1. De eigenaar, houder of hoeder van een dier dat verspreker van een ziekte vertoont, is gehouden:

a. dat dier zo goed mogelijk afgezonderd te houden van gezonde dieren;

b. daarvan met de grootst mogelijke spoed kennis te geven aan het Hoofd van de Dienst van Veeteelt, aan de controleur of aan de dichtsbijzijnde politiepost.

De controleur, die de in het vorig lid bedoelde kennisgeving heeft ontvangen, is verplicht daarvan onverwijld mededeeling te doen aan het Hoofd van de Dienst van de Veeteelt; de eigenaar van de politiepost doet daarvan onverwijld mededeeling aan de betreffende controleur of aan het Hoofd van de Dienst van de Veeteelt.

Artikel 5.

Wanneer het Hoofd van de Dienst van de Veeteelt controlant of vermoedt dat er een ziekte is uitgebroken in een stal, hok, weide, op een terrein of een andere dergelijke plaats, maakt hij hiervan proces-verbaal op. In dit proces-verbaal wordt de plaats waarvan de grenzen nauwkeurig omschreven zijn tot „besmette plaats” verklaard.

Van dit proces-verbaal wordt een afschrift afgegeven aan de persoon die de plaats in gebruik heeft.

Tegen de besmetverklaring staat binnen veertien dagen beroep open bij de Directeur. Het proces-verbaal nietig kan verklaren.

Artikel 6.

De Directeur kan, op voordracht van het Hoofd van de Dienst van de Veeteelt, wanneer zulks tengevolge van het besmetten van de ziekte noodzakelijk of gewenst is, een nader omschreven streek tot „besmette streek” verklaren.

Tegen besmetverklaring van een streek staat van elke belanghebbende binnen veertien dagen nadat daarvan mededeeling in het Gouvernements-Advertentieblad is gedaan, beroep open bij de Landsminister, die de besmetverklaring, geheel of gedeeltelijk kan opheffen.

Een krachtens artikel 12 vastgestelde „plaats van invoer” of gedeelte daarvan, kan niet tot „besmette plaats” of „besmette streek” worden verklaard.

Artikel 7.

Het Hoofd van de Dienst van de Veeteelt kan ieder ziektedragend dier, zich al of niet bevindende op een besmette plaats, in een besmette streek, ieder dier dat in dezelfde stal, weide en kudde in hetzelfde hok, op hetzelfde erf of op

een andere dergelijke plaats samen is geweest met een ziekelijk of verdacht dier, of ieder dier, dat geacht kan worden in aanraking te zijn geweest met een ziekelijk of verdacht dier, laten afmaken om verspreiding van een ziekte te voorkomen. Ter bereiking van dit doel kan het Hoofd van de Dienst van de Veeteelt opdrachten geven als hij nodig oordeelt.

2. Het Hoofd van de Dienst van de Veeteelt kan, voor preventie of proefneming, beslag leggen op ieder dier, dat volgens dit artikel voor afmaking in aanmerking komt. Voor in beslaggenomen dieren gelden dezelfde bepalingen om schade-loosstelling als voor de ingevolge dit artikel afgemaakte dieren.

Artikel 8.

Ieder dier dat is afgemaakt op grond van deze landsverordening of is gestorven aan een ziekte, moet zo spoedig mogelijk vernietigd, begraven of op andere wijze onschadelijk gemaakt worden in overeenstemming met de landsbesluiten en ingevolge deze landsverordening. Voor dit doel kan het Hoofd van de Dienst van de Veeteelt gebruik maken van de doorgeschiedte geachte grond in bezit van of in gebruik bij de eigenaar of houder van het dier.

Artikel 9.

1. De eigenaar van een ingevolge artikel 7 afgemaakte dier ontvangt een schade-loosstelling uit 's Landskas, waarvan het bedrag de werkelijke waarde van het dier onmiddellijk voorafmaken niet te boven mag gaan. Geen schade-loosstelling wordt gegeven of het bedrag wordt naar evenredigheid verminderd, indien en voor zover volgens het oordeel van het Hoofd van de Dienst van de Veeteelt de eigenaar, houder of hoeder geen of onvoldoende zorg heeft aangewend om besmetting van het dier te voorkomen.

2. Alvorens tot afmaken over te gaan, wordt door het Hoofd van de Dienst van de Veeteelt proces-verbaal opgemaakt, waarin het bedrag van de schade-loosstelling, een door hem bevestigd schatter gehoord, wordt vastgesteld en waarin de eigenaar het af te maken dier wordt genoemd, die binnen twee maanden na afloop van het proces-verbaal afschrift van het proces-verbaal ontvangt. De eigenaar kan het afgemaakte dier kan, indien hij met het bedrag der

afmaking geen genoegen neemt, binnen 14 dagen na de uitgang van het proces-verbaal schriftelijk in beroep gaan bij de Landsminister.

Geen schade-loosstelling wordt gegeven voor een ziekelijk dier, waarvan de eigenaar, houder of hoeder, indien het oordeel van het Hoofd van de Dienst van de Veeteelt is, niet bij de invoer van het dier geacht kan worden te hebben bestaan.

De in het tweede lid bedoelde schatter legt de eed of bevestiging af, dat hij de hem opgelegde plicht getrouwelijk zal waarmaken en dat hij de hem opgedragen waardering te goeder trouwe zal doen, naar zijn beste kennis en weten.

Artikel 10.

1. Bij landsbesluit kunnen voorschriften gegeven worden omtrent de bestrijding van ziekten, ter behandeling van zieke en verdachte dieren, ter voorkoming van ziekten en ter voorkoming van de uitbreiding van ziekten.

Bij landsbesluit worden voorschriften gegeven betreffende

a) de kennisgeving aan het publiek van krachtens de artikelen 5 en 6 besmetverklarde plaatsen of streken, het vervoer van voorwerpen in- of uit dergelijke plaatsen of streken en de bestrijding of desinfectie van deze plaatsen en streken; b) de behandeling, onschadelijkmaking, desinfectie, vernietiging, begraving of opgraving van enig voorwerp of dier, aankomstig in- of afkomstig uit een besmette plaats of streek; c) de kosten welke aan belanghebbenden bij de maatregelen in rekening kunnen worden gebracht.

2. De in het vorige lid onder c genoemde kosten kunnen ten koste van de eigenaar ingevorderd op de voet van het Koninklijk besluit van 1869 No. 23, opgenomen in het G. B. 1869 No. 24, houdende bepalingen op de rechtspleging inzake van belastingen in zake van name (geldende tekst G. B. 1937 No. 143).

§ 3. De invoer van dieren en voorwerpen.

Artikel 11.

Het is verboden dieren in te voeren zonder vergunning van de Landsminister; aan deze vergunning kunnen nadere voorwaarden worden verbonden.

Artikel 12.

1. Bij landsbesluit worden ter voorkoming van de invoer of verspreiding van ziekten bepalingen vastgesteld omtrent invoer van dieren, karkassen, voeder, strooisel, afval en andere voorwerpen welke verspreiding van dierziekten mogelijk kunnen maken.

2. Bij de in het eerste lid bedoelde bepalingen worden de volgende voorschriften gegeven:

- a. ter vaststelling van de plaats van invoer;
- b. betreffende het vervoer van de in het eerste lid genoemde dieren of zaken in- of uit de plaats van invoer;
- c. betreffende onderzoek, inbeslagname, onschadelijk maken, desinfectie of vernietigen van de in het eerste lid genoemde dieren of zaken op de plaats van invoer;
- d. betreffende het in quarantaine houden van dieren.

Artikel 13.

1. Alle dieren, welke ingevolge de bepalingen van deze landsverordening, en van de ter uitvoering van deze landsverordening genomen besluiten of ingevolge de voorwaarden van de invoervergunning een quarantaine moeten ondergaan, worden in een quarantaine depôt geplaatst overeenkomstig de aanwijzingen van het Hoofd van de Dienst van de Veeteelt.

2. De Landsminister bepaalt de plaats(en) waar een quarantaine depôt gevestigd is.

§ 4. Strafbepalingen.

Artikel 14.

1. Met hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldstrafe van ten hoogste duizend gulden wordt gestraft:

- a. de eigenaar, houder of hoeder van een dier, die de verplichtingen hem opgelegd bij deze landsverordening of bij de harer uitvoering genomen landsbesluiten niet nakomt, of de op grond daarvan gegeven voorwaarden, bevelen of aanwijzingen geen gevolg geeft of deze niet nakomt;

b. hij die hetgeen geschiedt ter uitvoering van deze landsverordening of van de ter harer uitvoering genomen landsbesluiten belet, belemmert of verijdelt;

c. hij die, in strijd met de krachtens deze landsverordening gestelde bepalingen, dieren of voorwerpen vervoert in- of uit besmet verklaarde plaatsen of streken;

d. hij die dieren invoert zonder vergunning, de aan de vergunning verbonden voorwaarden niet naleeft of de uit het landsbesluit betreffende de invoer van dieren, karkassen, voeder, strooisel, afval van andere voorwerpen voortvloeiende verplichtingen of de op grond daarvan gegeven bevelen niet naleeft, dan wel de naleving daarvan belet, belemmert of verijdelt.

2. Indien het niet voldoende afgezonderd houden van zieke dieren besmetting van andere dieren tengevolge heeft, wordt de eigenaar, houder of hoeder gestraft met hechtenis van ten hoogste een jaar of geldboete van ten hoogste twee duizend gulden.

Artikel 15.

Bij veroordeling kunnen roerende goederen of dieren, waarvan de afhandeling of ten aanzien waarvan het strafbaar feit is gepleegd, in beslag genomen en verbeurd verklaard.

Artikel 16.

Indien een der feiten, bij deze landsverordening strafbaar gesteld wordt begaan door of vanwege een rechtspersoon, wordt de vervolging ingesteld en de straf uitgesproken tegen hem. Het is niet strafbaar het plegen van het feit opdracht gaf of die de feitelijke handeling had bij het verboden handelen of het nalaten.

Artikel 17.

Met het opsporen van de in of krachtens deze landsverordening strafbaar gestelde feiten zijn, behalve de bij artikel 8 van het Surinaams Wetboek van Strafvordering aangewezen personen, mede belast de in art. 3 van deze landsverordening bedoelde ambtenaren.

Zij die ingevolge het vorige lid met het opsporen van de feiten zijn belast, hebben te allen tijde vrije toegang tot de plaatsen waar redelijkerwijze vermoed kan worden dat het strafbaar feit wordt gepleegd.

Wordt hun de toegang geweigerd, dan verschaffen zij de desnoods met inroeping van de sterke arm.

4. Is de plaats tevens een woning of alleen door een woning toegankelijk, dan treden zij tegen de wil des bewoners niet binnen dan op bijzondere schriftelijke last van de bevoegden Districts-Commissaris of in diens tegenwoordigheid.

5. Van dit binnentreden maken zij proces-verbaal op dat binnen tweemaal vier en twintig uur aan hem wiens woning binnengetreden, in afschrift wordt uitgereikt.

Artikel 18.

1. Roerende goederen of dieren waarvan het vermoeden bestaat, dat daarmede of ten aanzien daarvan een strafbaar feit heeft plaats gehad, kunnen worden in beslag genomen.

2. Voor zover in het belang der gezondheid of ter voorkoming van besmetting nodig, worden de in beslag genomen roerende goederen of dieren op last van het Hoofd van de Dienst van de Veeteelt vernietigd of onschadelijk gemaakt.

3. Voor de vaststelling van de waarde van het te vernietigen of onschadelijk te maken roerende goed of dier is het Hoofd van de Dienst van de Veeteelt bevoegd. De geldsom vertegenwoordigende de aldus geschatte waarde van hetgeen vernietigd of onschadelijk gemaakt is, wordt op verzoek van de eigenaar van het goed of dier, in geval van vrij spraak of ontslag van rechtsvervolging en ingeval verbeurdverklaring niet is uitgesproken, aan de eigenaar van het roerende goed of dier ten laste van 's Landskas uitgekeerd.

Artikel 19.

1. Wanneer geen gevaar voor besmetting bestaat worden de in beslag genomen roerende goederen of dieren door het Hoofd van de Dienst van de Veeteelt aan de betrokkene vrijgegeven na overlegging, binnen de tijd van 6 dagen na uitreiking van de kennisgeving der vrijgave, van een bewijs van storting van 's Landskas van de door het Hoofd van de Dienst van de Veeteelt geschatte geldswaarde dier goederen of dieren.

Tegen de schatting van genoemd Hoofd kan binnen 6 dagen schriftelijk in beroep worden gegaan bij de Landsminister.

2. Na afloop van de in het vorige lid bedoelde termijn van 6 dagen worden de betreffende goederen of dieren in het openbaar verkocht.

3. In geval van vrij spraak of ontslag van rechtsvervolging

In geval verbeurdverklaring niet is uitgesproken, wordt aan de betrokkene de door hem gestorte som of bij openbare verkoop de opbrengst teruggegeven.

In geval van verbeurdverklaring vervalt de gestorte opbrengst aan den Lande met dien verstande dat, indien de gestorte som de door de Landsminister in beroep vastgestelde som overschrijdt, het bedrag dier overschrijding aan de betrokkene wordt teruggegeven.

Artikel 20.

Bij deze landsverordening strafbaar gestelde feiten worden beschouwd als misdrijven.

§ 5. Slotbepalingen.

Artikel 21.

De inwerkingtreden van deze landsverordening vervalt de inwerkingtreden van deze landsverordening vervalt de landsverordening van 4 Februari 1910 (G. B. No. 20) tot regeling der veeartsenijkundige politie en de verordening van 11 September 1934 (G. B. 1935 No. 39) ter voorkoming en bestrijding van hondsdolheid (rabiës) in Suriname.

Artikel 22.

Deze landsverordening kan worden aangehaald als „Landsverordening bestrijding dierziekten” en treedt in werking op een bevel van den Gouverneur te bepalen tijdstip.

Gegeven te Paramaribo, de 3de April 1954.

M. DE NIET.

Landsminister van Landbouw, Veeteelt en Visserij.

A. LANGGUTH OLIVIERA.

Uitgegeven te Paramaribo, de 8ste April 1954.

De Landsminister van Binnenlandse Zaken.

A. CURRIE.